

De grote groene sabelsprinkhaan

De *Tettigonia viridissima* is zeer algemeen in de Zaanstreek. Hij is verwant aan de Ensifera, de langsprietachtigen. De grote groene sabelsprinkhaan is de grootste in zijn soort te noemen. Van kop tot vleugel kan hij wel acht centimeter lang worden.

De mannetjes zingen luidruchtig om de vrouwtjes te lokken. Zelfs rijdend in de auto over de A8 kun je hartje zomer op warme dagen deze soort goed horen. Er zijn volgens de Natuuratlas Zaanstad twaalf sprinkhaansoorten te spotten. Omdat ze grasgroen gekleurd zijn, is het niet eenvoudig ze in het lage gras of struikgewas te ontdekken. Gelukkig helpt ons gehoor. Maar het blijft moeilijk de grote insecten voor de camera te krijgen.

Genoemde sprinkhaan verdedigt zich tegen een eventuele aanval van een vijand door zijn zware bepantsering en zijn felle kleuren, schrikkleuren, direct te tonen. Bij gevaar zal een sprinkhaan eerst vluchten, en pas later schoppen of schuim produceren. Omgekeerd, als hij zelf een lekker hapje kan bemachtigen, zoals een grote mug, dan wordt die met de stekelige voorpoten gegrepen en door de sterke kaken aan stukjes geknipt. Genade is dan uitgesloten. In de natuur is het duidelijk eten of gegeten worden.

Er zijn gelukkig veel verschillende dieren die op sprinkhanen jagen. Zo blijft de natuur in evenwicht. Allerlei vogelsoorten, amfibieën, reptielen en zoogdieren jagen op sprinkhanen en leven er goed van. Hoewel veel sprinkhanen als schadelijk worden gezien, is deze sabelsprinkhaan

zeker nuttig te noemen. Het voedsel bestaat voornamelijk uit andere insecten, zoals bladluizen, vlinders, vliegen en verschillende insectenlarven.

Bijzonder is te vermelden dat sabelsprinkhanen in verhouding de grootste testikels van alle dieren in de wereld hebben. Waarom? Ik weet het niet. In ieder geval hebben Britse wetenschappers dit met zekerheid vastgesteld. De teelballen van sabelsprinkhanen van de soort *Platycleis Affinis* beslaan gemiddeld 14 procent van hun lichaam.

Gelukkig zijn er de laatste 35 jaar veel positieve ontwikkelingen te noemen voor deze sprinkhaan. Hoogstwaarschijnlijk komt dit door de opwarming van de aarde. In het Westzijderveld zijn de laatste jaren zeldzamere soorten gezien, zoals de veenmol en de moerassprinkhaan. Deze insecten staan zelfs op de rode lijst van beschermde dieren. Het Westzijderveld is waarschijnlijk voor de sprinkhanen aantrekkelijker geworden door de verruiging van onze polder. Grote stukken land worden minder intensief gemaaid. Het riet moet niet al te hoog worden, zo wordt het voor sprinkhanen steeds aantrekkelijker. Moeten we nu vrezen voor de Achtste Plaat, de sprinkhanenplaat, zoals genoemd in de Bijbel (Ex 10:14)? Gelukkig niet.

